

Des que el temps és temps, l'home ha conviscut amb la natura en una relació no gens plàcida, sinó marcada per la voluntat de domini de l'un respecte de l'altra. Des de la fragmentació de dos continents per obrir un pas marítim, fins al repte personal d'arribar al cim més elevat d'una serralada, passant per la transformació d'un petit paisatge verge en unes simetries naturals, un jardí; l'home ha imposat la seva mà damunt el món natural. La natura, per la seva banda, ha deixat sentir també la seva veu, lliurement o bé com a resposta als maltractaments soferts. D'una tempesta de primavera fins a un tsunami, hi trobarem totes les gradacions.

Però, de totes les formes de domini exercides per l'home damunt la natura, n'hi ha una que és molt íntima i consentida: el conreu de la terra per obtenir-ne uns fruits. M'agrada manllevar la imatge clàssica de la mare natura i imaginar-me-la lliurant generosament els seus fruits de vida a la humanitat.

Text: Maria Enrich Murt

Fotos, pàg. 35, 79 i 92 ©FAO Antonello Proto / Pàg. 63 ©FAO Simon Maina / Pàg. 69, ©FAO Danfung Dennis / Pàg. 93, ©FAO Hoang Dinh Nam

el fil del temps

panoràmica

la postada
deis llibres

jocs
de
paraules

visual

